

Motion till riksdagen 2007/08:So555

av Anita Brodén m.fl. (fp)

Stulen barndom

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om upprättelse för de personer som mellan 1940- och 1970-talen för illa då de tvångsomhändertogs och institutionsplacerades.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa att de begångna misstagen inte upprepas utan att samhället reagerar och agerar snabbt vid minsta indikation på att ett barn eller en ungdom far illa.

Motivering

Mellan 1940- och 1970-talen togs många barn från sina föräldrar för en uppväxt vid något av landets olika barnhem eller fosterhem. Det fanns, tack och lov, omtänksamma och ömma vuxna vid flera av institutionerna men dessvärre var de inte i majoritet. Alltför många personer vittnar om en uppväxt på barnhem eller i fosterhem där förnedrande behandling, våld och sexuella övergrepp var vanligt förekommande.

Skälen för omhändertagande var i många fall ytterst tveksamma och någon uppföljning och tillsyn av institutionerna förekom endast sporadiskt. Sällan frågade någon hur barnen mårde eller gav sig tid att samtala med dem om deras känslor och upplevelser. Det har dessutom framkommit att en del barn utsattes för överdosering av mediciner.

Personer som blivit tvångsförflyttade till en institution har hävdat att det skett utan stöd i lagen då lagöverträdelse inte förelegat. Det saknades beslut av barnavårdsnämnden, föräldrarnas skriftliga medgivande, hembesök eller socialutredning och inget förslag om alternativ placering hos närstående.

En förlorad barndom kan aldrig gå i repris. Många sår kommer att sitta kvar hela livet. Det minsta samhället ändå kan göra är att ge alla dessa människor en upprättelse.

Fel! Okänt namn på

En ursäkt eller en ekonomisk ersättning kan givetvis inte göra något ogjort – men det visar att samhället rätteligen tar på sig skuldbördan och skulle hjälpa många män och kvinnor att försöka sätta en punkt för att kunna gå vidare i livet.

Det är lika angeläget att lära av begångna misstag. Det innebär att säkerställa att kränkande eller förnedrande behandling inte kan accepteras i dagens samhälle. Det är därför angeläget att samhället reagerar och agerar snabbt vid minsta indikation på att ett barn eller ungdom far illa.

Stockholm den 1 oktober 2007

Anita Brodén (fp)

Agneta Berliner (fp)

Jan Ertsborn (fp)